

бяха направени през втората петилетка 69 на сто повече капитални вложения (по цени 1956 г.), отколкото през първата петилетка. Бяха пуснати в експлоатация електроцентрали с мощност общо 288 хиляди киловата или със 112 хил. киловата повече, отколкото през първата петилетка. По-големи от тях са: ВЕЦ „Батак“ — с мощност 30 хиляди киловата, ВЕЦ „Стара Загора“ — с 22.4 хил. киловата, ВЕЦ „Кокаляне“ — с мощност 22.4 хиляди киловата, ВЕЦ „Пасарел“ — с 28 хиляди киловата, ВЕЦ „група Петрохран“ — със 17 хиляди киловата, ВЕЦ „Бели Искър“ — с 16 хиляди киловата; разшири се ТЕЦ „Марица III“ — Димитровград — с 25 хиляди киловата, ТЕЦ „Димитрово“ — с 12 хиляди киловата, ТЕЦ „Сталин“ — II и III разширение с мощност 50 хиляди киловата.

През годините на втората петилетка средногодишните мощности на електроцентралите, числящи се към Министерството на електрификацията и водното стопанство, бяха увеличени почти два пъти: от 242 хил. киловата през 1952 г. на 476 хил. киловата през 1957 г.

През 1957 г. са произведени 2,655 млн. квч. електроенергия — почти два пъти повече, отколкото през 1952 г.

Докато през годините на първата петилетка са произведени 3,821 млн. квч. електроенергия или средно годишно 955 млн. квч. — през годините на втората петилетка са произведени 10,408 млн. квч. електроенергия, което прави средно годишно 2,082 млн. квч. През 1939 г. са произведени само 266 млн. квч. електроенергия, т. е. 8 пъти по-малко, отколкото средногодишното производство през втората петилетка.

Бяха построени около 986 км електропреносни далекопроводи като: Димитровград — Бургас — 178 км, Горна Оряховица — Разград — 88 км, Поляновград — Девня — 83 км, Алеко — Пирдоп — 67 км, Левски — Горна Оряховица — 54 км, Пловдив — Марица изток — 93 км и Казичане — Пирдоп — 59 км.

Постигнати са успехи по внедряването на новата техника в електропроизводството. Към края на 1957 г. мощността на котлите за паропроизводството с налягане над 40 атмосфери съставлява 56 на сто от мощността на всички котли в термичните електроцентрали. В 65 на сто от мощностите на котелните агрегати е въведено автоматично регулиране на процеса на горенето, а в 46 на сто от тях е въведено автоматично регулиране на процеса на подхранването с вода. В две водни електроцентрали е въведено далечно командване. Използуването на средногодишната мощност на електроцентралите, числящи се към Министерството на електрификацията и водното стопанство, е увеличено от 4,935 часа през 1952 г. на 5,286 часа годишно през 1957 г. Използуването на топлоелектроцентралите е увеличено от 5,186 на 6,383 часа годишно. Постигнати са успехи по намаляването на разходите от електроенергия за собствени нужди на електроцентралите. Тези разходи през 1952 г. бяха 9.5 на сто от цялата произведена електроенергия. През 1957 г. те спадат на 7.9 на сто. Успехи има и при намаляването на загубите на електроенергия по преноса и трансформацията.

През втората петилетка значително увеличение постигна камено-въгленото производство. През 1957 г. добивът на каменни въглища възлиза на 11,886 хил. тона. В сравнение с 1952 г. добивът на кафяви каменни въглища се увеличи с 59 на сто, на лигнитни въглища — с 63 на